

[Bollerup Madsen.]

langs Limfjorden rører paa sig, nu da Thyborøn atter staaar paa Dagsordenen. Herom skal jeg tillade mig at oplyse, at delegerede for samtlige Sogneraad langs Limfjorden i Hjørring Amt holdt Møde i Brovst den 14. Maj i Aar, og her vedtog man enstemmigt en Udtalelse, hvori det hedder — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat:

„at man anser en Lukning af Limfjorden mod Vesterhavet for en bydende Nødvendighed, idet de stadig hyppigere Højvande er til ubodelig Skade for de lavere Arealer, og vi udtaler som vor Formening, at den stadig stærkere Strøm er en af Hovedaarsagerne til Fiskeriets Tilbagegang“.

Et Par Uger efter holdt Sogneraadene Syd for Fjorden Møde i Aalborg, og her vedtoges den samme Udtalelse ligeledes enstemmigt.

Det høje Ting vil af disse Udtalelser forstaa, at Spørgsmaalet Thyborøn ikke er noget isoleret Lokalproblem, men i høj Grad et Spørgsmaal, der angaar store Dele af Landet, ja, indirekte praktisk talt er af en saadan Betydning, at det maa interessere hele Landet.

I Sogneraadenes Udtalelse tales ogsaa om Fiskeriets Tilbagegang. Det er rigtigt, at Fiskeriet for flere Fiskearters Vedkommende er gaaet stærkt tilbage. I tidligere Tider var Limfjorden et særdeles fiskerigt Farvand. Saaledes betegner allerede Saxo i Danmarks Krønike Limfjorden som Europas fiskerigeste Farvand, og han siger, at Befolkningen langs Fjorden synes at leve lige saa meget af Fiskeri som af Jordbrug. Men siden Havets Gennembrud i 1825 ved Agger har det, som nævnt, for flere Fiskearters Vedkommende været i stadig Tilbagegang; det gælder saaledes Torsk og Flynder.

Tager vi f. Eks. de to 5-aarige Perioder, 1901—05 og 1926—30, viser Flynderfiskeriet i den første Periode et gennemsnitligt aarligt Udbytte af 1 203 637 kg og i den sidste 664 200 kg. Det er en Tilbagegang paa 44 pCt.

I de samme to Perioder er Torskefiskeriet gaaet tilbage fra 623 433 kg til 115 750 kg aarlig, hvilket er en Tilbagegang paa 81 pCt.

For Sildenes Vedkommende er det nærmest katastrofalt. Saa langt tilbage som i Christian den Fjerdes Tid var der umaadelige Silderigdomme i Limfjorden. Kongen havde sine egne Sildesalterier i Nibe og Aalborg, og store Handelsfirmaer drev betydelig Sildeeksport til Pommern, Lybæk og Hamborg, men nu er der nærmest kun

lidt Lystfiskeri tilbage. Saa skal jeg til Gengæld ikke skjule, at Aalefiskeriet er gaaet noget frem, hvilket nærmest skyldes, at man har oplækket et stort Aalefiskeri i de store Vejler i Hanherred, og disse Aal sælges som Limfjordsaal. Jeg benytter denne Lejlighed til at takke Ministeren for Landbrug og Fiskeri for Bevillingen paa indeværende Aars Finanslov til Erhvervelse af Fiskerettighederne i Aaledybet ved Gøl. Her vil sikkert blive nye Muligheder for Fremavl af Aaleynge, som vil komme denne Fiskeart til gode i Limfjorden.

Det var lidt om Havindløbets uheldige Indvirkning paa Landbrug og Fiskeri, men der er endnu et Forhold, der heller ikke maa overses, og det er den voldsomme Nedbrydning af Kysterne inde i Fjorden, som Stormfloderne forvolder. Saaledes som Limfjorden har taget Form med en Række Vige, Bugter og Bredninger og med en Del Øer ude i Flodlejet, har den en Kyststrækning paa ca. 1 300 km eller mere anskueligt en Strækning paa det nærmeste som fra Aalborg til Milano. Det siger sig selv, at naar man slipper de voldsomme Stormfloder fra Havet ind paa denne Kyststrækning, paa de mange Steder bløde Jordbrinker, der skraaner ned mod Vandet, skal der ske Nedbrydninger, hvor det virkelig kommer til at dreje sig om et Rov af betydelige Værdier. I Limfjordskommissionens Betænkning af 1912 oplyses herom i en Skrivelse fra daværende Landinspektør Nors Monrad, at der efter en Opmaaling, som har fundet Sted, er bortskyllet fra Agger-Tangens Gennembrud i 1825 til 1883 ca. 3 000 Tdr. Land af Kysterne foruden Tilgroning i Fjordene. Disse Bortskylninger havde først rigtig taget Fart i 60erne og indtil 80erne. Siden har der ikke fundet nogen Opmaaling Sted, men stedlige sagkyndige anslaaer Nedbrydningen siden til nærmest noget lignende, snarere noget mere; det vil altsaa sige ca. 100 Tdr. Land om Aaret. Det bliver 5 000 efter denne Opmaaling i 1883. Det vil sige, at der i alt siden Gennembrudet er bortskyllet 8 000 Tdr. Land af Limfjordens Bredder, og efter den voldsomme Stormflod i Fjor, hvorved Thyborønkanalen udvidedes til mere end det dobbelte af, hvad den var i 1888, er det givet, at denne Kystnedbrydning vil tage Fart.

Maaske var der Aarsag til at foretage noget i Forbindelse med det forberedende Arbejde i Thyborønsspørgsmaalet, en ny Opmaaling af Bredderne og nøjagtig Fastslaaen af, hvor meget der nu er nedbrudt. Til Gengæld føres der hvert Aar et Par